

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Art. I. Vtrum omnia peccata sint connexa?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78232)

DISPUTATIO IV.

De Comparatione Peccatorum
adinvicem.

Ad quaestionem 73. Divi Thomae.

Explicatâ Peccatorum diversitate, oportet ea comparare adinvicem, & tria breviter hic discutere: Primum, utrum omnia peccata sint inter se connexa? Secundum, an omnia sint aequalia? Tertium, si aequalia non sint, unde petatur eorum inaequalitas?

ARTICULUS PRIMUS.

Utrum omnia peccata sint connexa?

Facilis est hujus quaestionis resolutio: unde breviter eam expediemus, & quae docet S. Doctor hic art. 1. exponemus.

Dicoigitur, peccata non esse inter se connexa.

Colligitur ex Scripturâ 3. Regum 15. ubi dicitur quod David non declinavit ab omnibus quae praecerat ei Dominus, *excepto sermone Vria*, id est adulterio & homicidio, quod commisit cognoscendo Bersabeam, & occidendo Uriam.

Suadetur etiam ratione D. Thomae, desumptâ ex differentia quae est inter eum qui peccat, & eum qui secundum virtutem operatur: Intentio enim ejus qui agit secundum virtutem, tendit ad unum, scilicet ad id quod est conforme regulae rationis, quam praescribit prudentia, ac proinde omnes virtutes in prudentia connectuntur, ut ostendimus in tractatu de Virtutibus: intentio verò peccantis non tendit ad idem, sed ad diversa, nullam habentia connexionem; quia intentio peccantis non est recedere à ratione (hoc siquidem non est per se intentum ab operante) sed tendere in bona appetibilia, à quibus vitia & peccata sortiuntur speciem; quae bona nedum sunt diversa, sed etiam quandoque inter se contraria: Ergo vitia & peccata non sunt inter se connexa, sed disparata; & aliquando inter se opposita, ut avaritia & prodigalitas: unde ut notat D. Augustinus epist. 29. aliquando vitium vitio tollitur, ut amore laudis aut voluptatis, amor pecuniae.

Adverte tamen, non negari in hac conclusione; plura peccata habere inter se connexionem: saepe enim unum disponit ad aliud, & aliquo modo illud causat; sicut ex superbia nascitur invidia, ex gula feurrilitas, immunditia, hebetudo mentis; ex luxuria cecitas mentis, inconsideratio, praecipitatio, & alia quae enumerat D. Gregorius homil. 13. in Ezechiel. & denique ex inani gloria oritur jactantia, hypocrisis, contentio, pertinacia, discordia, & alia quae recenset D. Thomas 2. 2. qu. 152. art. 5. Quare non aliud intendimus in conclusione, quam cum D. Thoma assignare discrimen inter virtutes, & vitia ac peccata, consistens in eo quod omnes virtutes habent inter se necessariam connexio-

Anem; secus verò omnia vitia & peccata, cum non nulla sint inter se opposita.

Dices primò: Sicut omnes virtutes conveniunt in uno principio, quod est amor Dei (utpote qui Hierosalem caelestem aedificat) ita omnia vitia & peccata conveniunt in eodem principio, nimirum amore sui, qui ex D. Augustino lib. 4. de civit. cap. 28. aedificat civitatem Babylonis: Ergo sicut omnes virtutes connectuntur, ita & omnia vitia & peccata.

Respondeo cum D. Thoma hic art. 1. ad 3. *Quod amor Dei est congregativus, in quantum affectum hominis à multis ducit in unum: & ideo virtutes, quae ex amore Dei causantur, connexionem habent. Sed amor sui disgregat affectum hominis in diversa, prout scilicet homo se amat, appetendo sibi bona temporalia, quae sunt varia & diversa; & ideo vitia & peccata, quae causantur ex amore sui, non sunt connexa.* Adde quod amor Dei adhuc unit affectum hominis in eo quod dicitur à prudentia, & sic in prudentia virtutes omnes connectit: quod non habet amor proprius respectu peccatorum & vitiorum.

Instabis: Ideo omnes virtutes sunt connexae, quia una non potest suum actum, perfectè saltem, exercere sine aliarum consortio: Sed pariter unum vitium non potest perfectè suum actum exequi sine consortio aliorum; nullus enim potest v.g. esse perfectè luxuriosus, nisi sit prodigus, aliàs amore pecuniae à luxuria retraheretur: Ergo vitia sunt inter se connexa.

Respondeo nos jam dixisse, aliqua vitia & peccata esse connexa inter se, sed non omnia, sicut connexae sunt omnes virtutes; quamvis enim luxuria nequeat esse in suo statu plenissimo sine prodigalitate, ob rationem assignatam, bene tamen sine avaritia, imò cum illa non potest plenè repetiri.

Dices secundò: Jacobi 2. dicitur, *Quicumque totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus*: Sed esse reum omnium mandatorum legis, idem videtur esse ac habere simul omnia peccata contra omnia legis praecepta: Ergo quicumque peccat in uno, omnibus peccatis subjicitur.

Respondeo hæc verba D. Jacobi diversimodè à SS. Patribus intelligi & explicari. In primis ena juxta D. Thomam hic art. 1. ad 1. *Qui peccat in uno factus est omnium reus*, quantum ad aversionem & reatum poenae aeternae, in quibus omnia peccata mortalia conveniunt; quicumque enim in uno peccat mortaliter, verè à Deo avertitur, & incurrit poenam aeternam, licet omnia alia mandata observet. Secundò *factus est omnium reus*, quia per quodlibet peccatum mortale destruitur charitas, in quo tota lex omnisque virtus aliquo modo eminenter continetur, ut explicat Augustinus in Epistola ad Hieronymum. Tertio *factus est omnium reus* per ingratitude, per quam redeunt aliquo modo omnia peccata praecedentia, ut docet S. Thomas 3. p. qu. 88. art. 1. *Quarò factus est omnium reus, qui perdit aut suspendit meritum praecedentium bonorum operum, ac impedit subsequenda opera meritoria, aequè bene ac si haberet omnia peccata.*